

4. Fjerde appelanbringende: Princippet om energimæssig solidaritet skulle ikke udtrykkeligt nævnes i afgørelsen

Det var ikke fornødent udtrykkeligt at nævne alle begrundelser for Europa-Kommissionens afgørelse i den omtvistede afgørelse 2016 C(2016)6950. Der findes ingen proceduremæssige krav til i hvilket omfang EU-forvaltningen skal begrunde sine afgørelser.

Begrundelsen for forvaltningsforanstaltninger skal blot angive det formål, der søges opnået ved foranstaltningen, men behøver ikke nævne samtlige relevante faktiske og retlige momenter.

Lovligheden af Europa-Kommissionens afgørelser kan ikke afhænge af, om bestemte begrebet er omhandlet i afgørelsen.

5. Femte appelanbringende: Den omtvistede afgørelse 2016 C(2016)6950 kan ikke annulleres alene på grund af de angivelige formelle fejl

Selv hvis den omtvistede afgørelse 2016 C(2016)6950 formelt set var retsstridig (*quod non*), ville dette ikke medføre en annullation af afgørelsen, idet materielt set korrekte afgørelser i henhold til artikel 263, stk. 2, TEUF principielt ikke skal annulleres alene grundet eventuelle formelle fejl.

Appel iværksat den 26. november 2019 af Den Tjekkiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. september 2019 i sag T-629/17, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag C-862/19 P)

(2020/C 27/34)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, O. Serdula, I. Gavrilová og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-629/17 ophæves.
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 4682 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført et enkelt anbringende til støtte for appellen, idet den har gjort en tilsidesættelse af artikel 16, litra b), i direktiv 2004/18 ⁽¹⁾ gældende.

Appellanten har anført, at den appellerede dom skal ophæves med den begrundelse, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at undtagelsen i artikel 16, litra b), i direktiv 2004/18 kun vedrører offentlige kontrakter for programmateriale, når den ordregivende myndighed er et radio- eller tv-selskab. Appellanten har gjort gældende, at det ikke desto mindre fremgår af den omhandlede bestemmelses ordlyd, formål, opbygning og forarbejder, at den omhandlede undtagelse også skal anvendes i en situation, hvor radio- eller tv-selskabet er en aftalepart, som er leverandør af programmateriale, således som det var tilfældet ved den kontrakt, der var tale om i Tjek-kiet.

Henset til den omstændighed, at den finansielle korrektion, der blev gennemført ved Kommissionens afgørelse C(2017) 4682, udelukkende var baseret på den omstændighed, at den ordregivende myndighed i den omhandlede kontrakt ikke var et radio- eller tv-selskab, bør denne afgørelse annulleres, og den appellerede dom fra Retten bør ophæves.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT 2004, L 134, s. 114).